

COLÒMBIA: La guerrilla de les FARC va tancar tota possibilitat de diàlegs amb el govern a l'exterior. Així ho va expressar el Secretariat d'aquesta organització en un comunicat dirigit a l'Alt Comissionat per a la Pau, Frank Pearl, en el que manifesten que la seva disposició al diàleg ha estat permanent, però que no dialogaran amb el Govern del president Uribe quan només li falten quatre mesos per concloure el seu mandat i molt menys quan la proposta governamental estableix diàlegs a l'estranger i en secret. Reiteren les FARC que mantindran les portes obertes per al diàleg, sempre que aquests es facin a Colòmbia i de cara a la nació. Pel seu costat el Comando Central de l'ELN, dies enrere, va revelar haver rebut propostes del Govern de dialogar en secret, les quals rebutja per considerar que estan revestides de conveniències de tipus electoral. Aquesta última organització insurgent demana als electors no votar per l'uribisme, perquè encarna el continuisme de la guerra i l'aprofundiment de la greu crisi que viu el país. Per la seva part, l'Alt Comissionat per a la Pau va reconèixer haver cursat cartes a les guerrilles de FARC i ELN convidant-los a dialogar a l'exterior i en confidencialitat. A més el funcionari va rebutjar l'informe presentat pel CICR a Ginebra sobre l'estat del conflicte intern a Colòmbia, en el qual s'assenyala que la guerrilla de les FARC s'ha consolidat en els últims mesos malgrat haver estat durament colpejada. Sobre això, va dir el senyor Pearl que els colombians han de recordar com era la situació fa vuit anys, coincidint amb Alts Comandaments Militars que asseguruen que en el 2002 les FARC estaven integrades per 20.000 guerrillers i avui no tenen més de 8.000. *El Tiempo, El Espectador, CMI – tv, Caracol – Radio, El Nuevo Siglo, ANNCOL, Insurrección, 17 – 30/04/10*

Després d'una llarga gira per diversos països d'Europa i Amèrica Llatina, la senadora Piedad Córdoba en companyia de l'expresident Ernesto Samper Pizzano, va presentar al país la conformació d'una Coordinadora per l'Intercanvi Humanitari, la que estarà integrada per nombroses institucions humanitàries moviments socials per la pau i amb la participació i acompanyament de personalitats reconegudes internacionals com els Nòbel de Pau Adolfo Pérez Esquivel i Jody Williams, com també amb el suport d'alguns Governos de països amics de la pau a Colòmbia com la República Dominicana i Costa Rica. La parlamentària va assegurar que aquesta plataforma pretén iniciar un treball de mediació que permeti l'alliberament de presoners a canvi de la llibertat de guerrillers presos. Va dir, a més, que molt aviat serà enviada una carta al Govern i a les FARC, amb propostes clares de buscar un lloc d'encontre amb protocols de seguretat i la presència de garants internacionals, perquè els portaveus de les parts iniciïn l'anàlisi de l'intercanvi humanitari. Pel seu costat l'Alt Comissionat per a la Pau, ha restat importància a aquesta iniciativa en qüestionar que els impulsors de la mateixa tenen conflicte d'interessos, perquè alhora manegen una agenda en contra del Govern. La senadora va respondre que l'Acord Humanitari és polític però no electoral i que no creu que les decisions sobre la pau i sobre l'humanitari siguin exclusivitat d'un govern en particular i que la situació de guerra del país mereix sortides pacífiques, el qual competeix a tots els colombians. *El Tiempo, RCN – Radio, Caracol – Radio, Telesur – Tv, CMI – Tv, El Espectador, Voz, 17 – 30/04/2010*

Al mig del debat electoral que viu el país, les declaracions dels candidats Juan Manuel Santos, del Partit de la U, i de Noemí Sanín, del Partit Conservador, ambdós integrants de la coalició uribista i fervents continuadors de la política de Seguretat Democràtica que ha impulsat el president Uribe, en el sentit de sentir-se orgullós (el senyor Santos) d'haver realitzat l'atac a un campament de les FARC a l'Equador i de no comprometre's en el futur a no realitzar atacs similars; i les paraules de la candidata Noemí Sanín assegurant que si les circumstàncies de l'Equador es repetissin ella farà el mateix, van motivar fortes declaracions dels presidents de l'Equador i Veneçuela, que van assenyalar aquests candidats com un alt risc per a la seguretat dels seus països i per a l'estabilitat de la regió. Sobre això, el president Hugo Chávez va acusar Juan Manuel Santos de ser un promotor de la guerra com a mecanisme per desestabilitzar la revolució bolívariana en compliment de les instruccions del Govern d'EUA. Va dir el mandatari que en l'eventualitat que Santos resulti electe president de Colòmbia no es reunirà amb ell. Pel seu costat el president Rafael Correa va deplorar les declaracions d'aquests candidats i va assegurar que si es produís un atac al territori de l'Equador, respondrà militarment. Entretant el jutge equatorià que porta la causa en contra de Juan Manuel Santos per l'atac d'Angostura, va dir que les declaracions del candidat Santos seran incloses al seu

expedient, perquè constitueixen una confessió de part. El Fiscal General d'Equador, Washington Pesántez, va assegurar que el procés contra Santos és un assumpte jurídic que li incumbeix a l'administració de Justícia de l'Equador, en referència als morts d'Angostura, "després de metrallar-los durant la nit" és un cas que no pot justificar-se com a "legítima defensa o persecució a cop calent", però a més és un assumpte de dignitat nacional. Per la seva part l'Assemblea Nacional de l'Equador va rebutjar les declaracions dels candidats Santos i Sanín per considerar-les atemptatòries a l'estabilitat, la pau i la integració de la regió. A més les esmentades expressions entorpeixen els esforços realitzats entre els pobles de Colòmbia i l'Equador per reprendre les relacions diplomàtiques. El Govern colombià va rebutjar les declaracions dels presidents Correa i Chávez, les que va qualificar com un intent d'incidir en les eleccions, cosa que només correspon als colombians. *El Tiempo, El Espectador, Caracol – Radio, CMI – Tv, Telesur – Tv, Correo del Orinoco, Universo – Ecuador, El Comercio – Ecuador, El Nuevo Herald, 17 – 30/04/2010*

Al mig d'aquesta tensió entre el Govern de Colòmbia amb els seus veïns de l'Equador i Veneçuela, les declaracions de l'expresident colombià Ernesto Samper han adquirit certa rellevància, per tal com, segons l'exmandatari, el Govern de Colòmbia ha manejat les relacions diplomàtiques de manera equivocada "en casar baralles amb tots els països de l'àrea". Va dir que Colòmbia té grans dificultats amb Cuba, Nicaragua, Xile, el Brasil, l'Equador i Veneçuela, la qual cosa ha repercutit en un visible aïllament de Colòmbia en l'escena internacional. L'expresident Samper també va assegurar que Juan Manuel Santos va conspirar junt amb narcotraficants, paramilitars i la guerrilla de les FARC per enderrocar-lo. Aquesta asseveració ha estat confirmada pel cap paramilitar Salvatore Mancuso, que en el 2007 va dir davant d'una autoritat judicial que Juan Manuel Santos va proposar a les forces paramilitars una aliança per enderrocar al president Ernesto Samper, qui per a l'època (1994 -1998) va haver d'afrontar un judici per la penetració de diners del narcotràfic en el finançament de la seva campanya, procés del qual va resultar exonerat. *El Tiempo, CMI – Tv, El Espectador, Caracol – Radio, 17 – 30/04/10*

A l'informe trimestral del Secretari General de l'OEA, José Miguel Insulza, s'assenyala que els paramilitars desmobilitzats a Colòmbia continuen delinquant, malgrat que les organitzacions paramilitars van desistir a les armes avui s'ha pogut comprovar que molts desmobilitzats han reprès les armes per continuar delinquant. L'informe diu que la Missió de l'OEA, per al procés amb les organitzacions paramilitars, ha detectat que en diverses zones del territori nacional, les accions de bandes criminals o estructures emergents del paramilitarisme, continuen realitzant matances, segrests, desaparicions, homicidis, amenaces i extorsions, que afecten, líders comunitaris i socials, funcionaris públics, poblacions indígenes i afrocolombianes quan representen un obstacle per al desenvolupament de les seves activitats il·legals, situació que genera incertesa i temor dins de les comunitats. Entretant, una escalada d'amenaces de mort contra el sacerdot Javier Giraldo, activista reconegut defensor dels drets humans i contra 30 líders i autoritats indígenes del Nord del Cauca, per part d'organitzacions paramilitars han generat alarma i temors per les vides dels amenaçats. Així ho han denunciat el Centre d'Investigació i Educació Popular (CINEP), institució a què pertany el pare Javier Giraldo i el Consell Regional Indígena del Cauca (CRIC), que exigeixen al Govern protegir eficaçment les seves vides, així com investigar l'origen de les amenaces i l'acció de l'Estat davant aquestes organitzacions criminals. Finalment, Amnistia Internacional (AI) va demanar als candidats a la presidència, incloure a les seves agendes programàtiques el respecte just als drets humans a Colòmbia, i que exposin amb claredat les mesures que pensen prendre per a la seva implementació i respecte. *El Tiempo, Caracol – Radio, CMI – Tv, Telesur – Tv, Voz, 17 – 30/04/10*